

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.14/2011/6. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2012. évi január hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberrablás büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. évi december hó 7. napján kihirdetett 5.B.208/2010/3. számú **ítéletét megváltoztatja**, a kényszergyógyítás elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 9.860.- /Kilencezer-nyolcszázhatvan/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság az 5.B.208/2010/3. számú ítéletében bűnösnek mondta ki vádlottat 2 rb emberrablás büntetében (Btk. 175/A.§ (1), (2) bekezdés b./ pont). Ezért 8 év fegyházbüntetésre, 5 év közügyektől eltiltásra ítélte, és elrendelte a vádlott kényszergyógyítását. Határozott a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a kényszergyógyítás elrendelésének mellőzése végett, míg a vádlott és a védő enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.50/2011/1-I. számú átiratában rámutatott arra, hogy álláspontja szerint tévedett a megyei bíróság a kényszergyógyítás elrendelését,

illetve az alkalmazandó jogszabályt illetően. Indítványozta az ítélet megváltoztatását, a kényszergyógyításra vonatkozó rész mellőzését, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelentek az érintettek.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát. Utalt arra ismételten, hogy az elbíráláskor hatályos szabályok szerint kényszergyógyítást alkalmazni nem lehet, ezért az intézkedést mellőzni kell. A tényállás megalapozott, a bűnösségre vont következtetés okszerű, a minősítés törvényes, a kiszabott büntetés arányos.

Hangsúlyozta továbbá, hogy két fiatal lánynak traumát jelentett a vádlott motiválatlanul, ittas állapotban elkövetett cselekménye, ami a sértettek egész életére kihatással lehet.

A védő perbeszédében egyetértett az ügyészi indítvánnyal az intézkedés kapcsán, majd kitért arra, hogy az emberrablás atipikus, szokatlan formája valósult meg, amelyhez képest a kiszabott fegyházbüntetés eltúlzott. Véleménye szerint a két sértettet sokk érte, azonban arról nem lehet beszélni, hogy az egész életükre kihatna az eset. Az eltúlzottnak nevezett fegyházbüntetés mérséklését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy ilyen fajta emlékeztetkiesés pusztán az alkoholtól nem fordulhatott elő vele, lehet, hogy bódítószer került az italába. Nem akart senkit elrabolni, és nem emlékszik semmire. Azóta önkéntes alkoholelvonó kúrán vett részt, pszichológushoz jár. Büntetésének enyhítését kérte.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti teljes felülbírálat során az ügyészi indítványt alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően, teljes körűen lefolytatta a bizonyítási eljárást, az összegyűjtött bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tette, azokat értékelte, mérlegelte, összehasonlította. Erre a megalapozott tényállásra alapíthatta a másodfokú bíróság is a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A megyei bíróság feltárta az ügy elbírálása szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot, majd indokolásában számot adott arról, mely bizonyítékokra alapította a tényállást, amelyet az ítélet tábla megalapozottnak talált teljes mértékben.

Vádlott arra hivatkozott, hogy ittassága miatt, amit 36 órás szolgálat előzött meg, nem emlékszik az eseményekre. Az előzmények és a buszmegállóban történtek azonban **T1 tanú**, **T2 tanú** és **T3 tanú** vallomásai, az okirati és tárgyi bizonyíték alapján felépíthetőek voltak. A vádlott védekezését a tanúvallomások cáfolták, amelyek lényeges pontokon egyezők, egymást alátámasztóak, kiegészítőek voltak.

Felhívta a megyei bíróság a szakértői véleményt is a vádlott elmeállapotáról, alkoholfüggőségéről, így valamennyi bizonyítási eszköz a tárgyaláson rendelkezésre

állt, majd megfelelően megindokolta, hogy az adatok olyan zárt logikai láncolatot képeznek, amelyek alapján aggálytalanul rögzíthető volt a tényállás.

Ekként a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményének minősítése törvényes.

A bűncselekmény elkövetési magatartása kettős, egyrészt másnak a személyi szabadságától való megfosztása, másrészt a személyi szabadságtól megfosztott személy szabadon bocsátásának a követelés teljesítésétől való függővé tétele.

További feltétel a két magatartás között fennálló összefüggés, mely szükséges ennek a bűncselekménynek a megvalósításához.

Az emberrablás büntette tekintetében bármely követelés alkalmas a bűncselekmény megállapítására, és annak a tényállásszerűség szempontjából nincs jelentősége, hogy az elkövető jogos, jogtalan, illetőleg jogosnak vélt követelés teljesítésétől teszi függővé a sértett szabadon bocsátását.

A bűncselekmény elkövetési módját tekintve a törvény részletes megfogalmazást tartalmaz, és azt két változatban határozza meg: a személyi szabadságtól való megfosztásnak erőszakkal, vagy az élet vagy a testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetéssel elkövetettnek kell lennie; illetőleg a sértett védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen állapotának a kihasználásával kell történnie.

Adott ügyben a közvetlen fenyegetés mellett tettelegesség is megvalósult, miközben a vádlott különböző pénzüsszeget követelt a sértettektől.

A vádhatóság képviselője, és a védelmi oldal is úgy nyilatkozott, hogy szokatlan, nem tipikus megvalósulási formája ennek a bűncselekménynek, amit a vádlott véghezvitt. Ez valóban így van, azonban az elfogadott tényállásban olvasható történetek beilleszthetőek a törvényi tényállásba.

A szükséges körben megindokolta az elsőfokú bíróság, hogy az emberrablás minősített esete megvalósult azáltal, hogy löfegyvernek látszó riasztópisztollyal személyi szabadságukban korlátozta a sértetteket, megakadályozta, hogy a buszmegállóból szabadon eltávozzanak, életüket, testi épségüket fenyegette, majd szabadon bocsátásukat készpénz átadásától tette függővé. Fentiek kétséget kizáróan kimerítik a Btk. 175/A § (1), (2) bekezdés b./ pontjában meghatározott emberrablás büntettét, valamennyi törvényi tényállási elem fellelhető a leírtakban, a bűncselekmény megállapításához szükséges mindkét lényeges oldalt egyértelműen kimerítette magatartásával a vádlott.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket.

Ebben a körben az alábbiakat szükséges kiemelni.

Az ilyen és hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodása megfigyelhető, egyre gyakoribbak a hasonló kivitelezési módú bűncselekmények.

Szakértői bizonyítás nem történt a vádlott alkoholos befolyásoltsága kapcsán, de a tények alapján megállapítható, hogy italtól bódult állapotban volt már a sörözőben a vádlott. Ezen kívül a fellépésére okot adó olyan körülményt, motívumot nem lehet találni, ami magyarázná tettét. A nyilvános ülésen szintén utalt rá a vádlott, hogy továbbra is fennáll az az elképzelése, hogy valamiféle küldetéstudat vezérelte, amikor ezt a magatartást a sértettekkel szemben tanúsította.

Nem lehet ezt mással magyarázni, mint az említett ittas állapottal, illetve amit a szakértő megállapított és megindokolt az elmeállapotot illetően. A vádlott az elmebetegség szintjét el nem érő, de komoly pszichés zavarokkal járó személyiségzavarban szenved, alkoholbetegsége mellett. A terhelt elmondása szerint a szenvedélybetegsége szakirányú segítség által már megszűnt.

Viszont az elkövetéskor a vádlott az általa elfogyasztott alkoholtól zavart pszichés állapotba került, megmagyarázhatatlan viselkedést tanúsított. Az fel sem merült, hogy valaki bármilyen tudatmódosító szert kevert az italába. Ő szokványos részegség állapotában volt, az önhibából eredő ittas állapot pedig nem tekinthető kóros elmeállapotnak, ezért nem zárja ki és nem korlátozza a büntetőjogi felelősségét.

Jelen ügyben a szabadság és az emberi méltóság elleni bűncselekményről van szó, amely a sértettekre rendkívül negatív hatást gyakorolt.

A sértetti oldalt hangsúlyosan kell figyelembe venni. Ők semmiből nem gondolhatták, hogy nincsenek komoly bajban, azt sem tudták felmérni, hogy életük ténylegesen veszélyben van-e. A vádlottnál lévő pisztoly, ami riasztó gázfegyver volt, külső jegyeiben hordozta a valódi lőfegyver tulajdonságait, és a két lány számára nem volt elkülöníthető, hogy az alkalmas-e az élet kioltására. Okkal ijedtek meg, komoly félelemérzetük támadt, így már nem lehet azt mondani, hogy ez egy jelentéktelen megvalósulási formája volt az emberrablás büntettének.

Ezt oly módon belátta, érzékelte az elkövető, hogy bocsánatot is kért a sértettektől.

A cselekmény tárgyi súlya jelentős. A halmazati szabályokra figyelemmel 5-20 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A fent említettek mellett a vádlott javára szóló körülményeket is mérlegelve a fő- és mellékbüntetés tartama arányos joghátrány, megfelel a generális és speciális prevenciónak, kifejezi a büntetési célokat. A szankció enyhítésére törvényes lehetőség nincs.

Más a helyzet a kényszergyógyítás intézkedéssel. Az elsőfokú bíróság a Btk. 75.§ szerint kényszergyógyítását rendelte el a vádlottnak. Ez az intézkedés 2010. május 1. napjától nem alkalmazható, mivel a 2009. évi LXXX. tv. hatályon kívül helyezte. Ezért az ítélet tábla a Btk. 2.§-ára figyelemmel az elbíráláskor hatályos jogi szabályozás alapján ezt a rendelkezést mellőzte, elfogadva a fellebbezési főügyészség indokait.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért az ítélet tábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.208/2010/3. számú ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése értelmében részben megváltoztatta, míg egyebekben helyben hagyta a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ (1) bekezdésén, a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2012. január 24. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 5.B.208/2010/3. számú ítélete meg nem változtatott részében jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2012. január 24. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke